

Illi nempe arinis superati fortibus hostes,
Et capti virtute DEÆ, pueriq; sagittis,
Et teneros vinclis iam nexi mollibus artus,
Ante triumphalem pompæ spectacula currum.
Hos celer ille DEVS, pharetrâ metuendus & arcu,
Et tenerum aureolis tergum pulcerrimus alis
Iam solito formæ splendore superbior, ambos
Fragranti é violis, thymbrâ, pictisq; hyacinthis,
Purpureisq; rosis divino sanguine tinctis
Ducebat vinctos, ostentabatq; catenâ.
Sed iuxta comites timidos solantur AMANTES
Pronuba promittens socialia fœdera IVNO,
Iam veteres exosa iras, & iurgia Divis
Pastor Rhethéa quæ conciliârat in Ida,
Concutiensq; facem piceam officiosior Hymen,
Ast illi inter se transversa tuentibus hircvis
Halantes fundunt animas, & corda tuendo
Expleri nequeunt. est mollis flamma medullas.
Atq; velut Clytie formosi pallida Phœbi
Igniferos nutus, gressusq; observat euntis,
Præsentemq; solet veteris non inscia flammæ
Et colere, & gratos exponere floris honores,
Absentem lugere, suosq; abscondere fructus,
Et desiderium dilecti prodere amici:
Sic pulcros immite reciprocus ardor AMANTES
Vstulat hos sine fine, nec intra pectora claudi
Sola potest, tali sed sese promere pompâ